

ogaa aldeles rigtig, navnlig den Bestemmelse, at Halvdelen skal udbetales af Statskassen, en Fjerdedel af Amtsrådet og en Fjerdedel af Kommunen. — I det andet Thing er der foretaget en Del Forandringer ved Lovforslaget, men disse have efter min Mening forbedret det. Jeg finder det saaledes langt rigtigere og langt bedre end det, der var foreslaaet i Lovforslaget, at de Taxationsforretninger, der mulig blive at foretage i Anledning af denne Lov, skulle foretages af Vurderingsmændene efter Lovens om Mark- og Befreb. — Der var ogsaa en Paragraf i Lovforslaget, som omhandlede Ophængning af Stærefasjer, men den er taget ud af det, og efter det Indhold, den havde, tror jeg ogsaa, det var rigtig, thi at give 25 Dre for enhver Stærefasje, der hænger en Sommer over, anser jeg for at være formeget. En Stærefasje, der er lavet af ordentligt Materiale, kan godt hænge 8 à 10 Aar, og den kan faaes for 50 Dre. Det kunde altsaa næsten se ud, som om Vedkommende kunde gjøre sig en Fordel af at ophænge saadanne Kasser, og det kan jo ikke være Meningen. Paa den anden Side er det et stort Spørgsmaal, om man ikke burde gaa til en tvungen Ophængning af Stærefasjer. Det forekommer mig, at man meget godt kunde have paabudt gennem denne Lov, at alle Hartkornseiere skulde udhænge Stærefasjer, s. Ex. i et Forhold af en Kasse paa hver to Skjæpper Hartkorn; det vilde jo ikke være uoverkommeligt. Dette forekommer mig, at det ganske vist vilde være til stor Nytte, thi Stæren er uægtelig den allerbedste Hjælper, vi have i Landbruget til at samle Oldborrelarver. Men iøvrigt er der jo ogsaa andre Fugle, som kunne være til Hjælp i saa Henseende. Der er navnlig een Fugleart, som vi særlig maa støtte os til med Hensyn til Udelæggelse af Oldborrelarver, som vistnok paa en Maade er lagt mere for Had, end den burde, og skulde vi en Gang komme til en Revision af Sagtloven, tror jeg nok, man burde tage noget mere Hensyn til den, nemlig Kragefuglene. Disse ere ganske udmærkede Oldborrejægere, hvad jeg har iagttaget mange Gange, og det haade den almindelige Krage og Blaaraagen. Det er dog ikke min Mening at stille Endringsforslag i den Retning, thi jeg ønsker Intet hellere, end at Loven maa kunne passere dette Thing. Jeg ønsker heller ikke, at der skal ned sættes noget som helst Udvalg, jeg ønsker blot, at Loven snarest muligt maa blive vedtagen, særlig ogsaa af Hensyn til det, som omtaltes af de ærede foregaaende Talere, at vi i Foraaret 1887 kunne vente et Flyveaar i de Egne, hvor disse Mæsker af Oldborrer forekom for 4 Aar siden. Jeg

skal slutte disse Bemærkninger med at anbefale det høie Thing, at det uden videre lader denne Lov passere snarest muligt, saa at den kan blive færdig, da der jo ikke synes at kunne være lang Tid tilbage, inden Rigsdagen bliver sluttet.

Needtshott: Det er jo ogsaa her flere Gange blevet fremhævet, at Bræstø Amt er et af de Stæder, som har lidt allermost ved Oldborreangreb. Ganske sikkert er det, at der er en bestemt Egn i Bræstø Amt, hvor Udelæggelserne have været saa store, at der paa Marker, hvori der har været saaet, bogstavelig talt om Sommeren Intet har været, saa at de saa ud som Bratmarker; da jeg har set denne Landeplage optræde paa det paagjældende Sted, vil jeg tillade mig med et Par Ord at omtale det, fordi dette Tilfælde efter min Overbevisning indeholder en udmærket Anbefaling just for det foreliggende Lovforslag. Det Aar, da vi sidste Gang havde stort Flyveaar for Oldborrer, havde jeg ikke haft en eneste Oldborre hos mig selv, hvad jeg tilskriver for en stor Del den Omstændighed, at der er saa mange af de Kragefugle, som den ærede sidste Taler omtalte, ikke de almindelige graa Krager, som jeg anser for meget skadelige og flemme Kragefugle, men de sorte Raager. Jeg kom saa hørende en Sommerdag hen over Egnen, hvor Oldborrerne senere gjorde saa megen Støde, der viste sig saa spradist en Oldborre, i Løbet af et Kvarter viste der sig nogle saa endnu, og i Løbet af en halv Time var jeg inde i en overordentlig stærkt Flok Oldborrer, saa store Mæsker af Oldborrer, som jeg sjælden har set, de fastede sig over Træerne og besatte Alt. Da jeg saa i Løbet af et Kvarter kom ud paa Landeveien mellem Faxe og Bræstø, saa jeg slet ingen Oldborrer mere. Jeg bemærkede det tilfældigvis den Dag, fordi det var mig saa eiendommeligt at komme paa en Egn, hvor der ingen Oldborrer var, fjøre igennem en saadan baade mod Ost og Vest skarpt afgrændset Egn, som var fuldstændig oversvømmet af Oldborrer, for saa atter at komme ud paa en Egn, hvor der slet ingen var. Det viste sig saaledes, at det var en ganske enkelt Flok, som den Dag var kommen tilstede og havde fastet sig ned paa det Sted, og paa Grund af heldige Naturforhold have de kunnet lægge deres Eg der. Det er altsaa dette enkelte Angreb, som hele denne store Udelæggelse skyldes. Jeg tillader mig derfor at mene, at naar vi fik en saadan Lov, der som den foreliggende paabhyder Indsamling af Oldborrer, vil der være Mulighed eller Sand-